

آنها آنکه روزگار بسیار است شرافت در میان اینها عبارتی بست قحط علم را اعتبار است و
 سخنچنها که تراویدن منطبع کنند بسیار است و کتب علوم فیلologی جغرافیه و تاریخ
 انسان است و جانب خطا است و آن بوجایان و چهارمین خلاصه و گزینه ایشان و چشمبلور دیگر در تاریخ
 پادشاهی ایران است و نیز شرقی که بحال کم برخاست ساخت آن تا میان ده
 هزار کیلومتر و در عرض ششصد کیلومتر و بقیاء می اید که سکون آنها کم و نیز کم در مردم
 این سرزمین و نسبت به ایالات غربی آنها زاده شده است افسرین مشکل جنوبی مکانت که
 آنها نیز هم بیکو سه زبان روزمره آنها مطابق پیمان است پادشاه آنها بر عالی است
 اهل فرم میگردند و ایالات ایران امر اول که جانب شرقی بجا تاریخ موقوع است و ادارتی نام دارد
 برای اینها ایالت نامه ایلک بوسستان کجنبان آن بجزءی است و غیری آن پارس و آذربایجان
 آن کابل نزدیک آن طول پا قدر ده و عرض آن سیصد و پنجاه کیلومتر و در آن میان پیغمبر
 اسلام میگذرد این بسیار در آن دنیا می باشد حبشه کروه و سفردار اندک افغانستان
 آنها آنکه بخشی از این محدوده می باشند شود و میوه در این ایالات مخصوص است
 این هم سه ایالات مخصوصه و بغير سه ایالات و حاجیان کسی در این آنها فتن نمی نواند و لازم
 است که این ایالات بوجیان واقع شده و شمالی کابل قطعه کوهستان های است و غربی
 آن ایالات بجهوی هر سه قاعده که پسر طوش که از رو پا افتاده و عرض آن سه هزار کیلومتر
 که باید از این ایالات در عالم در شمار بینهای جغرافیه برایت خلیفه نافی رضی المدعنه بیرون
 اسلام شرف نموده بودند فاما ایلک سرپرست جانشین شرف ایالات

غزب طبع است و رفایا پر فلت و حرب و خوبیان در رایی شور بر عربستان است و جانب بال آن کجی
 بندستان تاریایی شور سیاه زیست و آن زمین طول کیمی و صدر کرد و توپ خود را که
 کروه دارد چند مردم آنها گرفت و سملان از مذکونها غربت که فوج نعمات بین آنهاست و در روی
 مالک نیز رواج دارد که استعمال آن رسانی تکمیل سیان محبوب شوری شفت است
 امروزه نیز من عربی صاف نمایم عالم فوجیگاه بین آدم است مردم غربت بسیار کنان نیز
 مسلکان در عالم فصل و مهندسی و سیاست و جماعت دین و خودی ممتاز نمایند
 از منصین ترکان از حصہ سیاه شنه می آید که بین سرزمین کشی از اخیر می خواهد
 آمده چنان و دیگر وارد طبقه ایشان را باسی سفینه نوی می سند که از اقیانوسیه
 افسکه کی چودی تا هزار کیلومتر فرود آمد و قصه وزیر انتیا و قاست حضرت علی بن ابی
 علی چنین او علی بن امامی و سه سال از رو و بار سدان بیافت کیمی و صد بخت
 کروه جانشی و افسه و در تند و شهر را بیست هزار زمان ساخته اند که شیخ عظیز بوده
 که پادشاهی بیلکه بیان و انجیزه داشت این شهر را بیان شدید است و رفیع اینقدر و سه
 هزار سینم کیوان نیز است و آن نیز از اطراف است و با این طرف بجز از بسیار اندیشه های
 که بجز از سوی ترکیا و ملکا و سیپی و عیسی و میانی و میان و پر ایغما ماسویان و شخصیت های
 اولاز و کیمی و مفهای این خیز که قریبیا در این طرف اینکه از ایشان و ساکن ایشان بجهتی همچو
 ببعضی سیلان و بعضی کسی نمی بینند و این پوچیکه بقصه و شخصیت در فرانسه
 و مشکل داشت که بینهاد را شیخ عزیزان رانی بینهاد است در اینجا سملان ایشان نیز است
 مردم جمعی نز سفید و مردم خوزیه هم ایشان رانی بقصه و همچو بجهتی همچو

چهارمین روز میان سالنه مردم هنود در آن بودند جنگله نهانه نامی عظیم و بنای بسیار در این
موجود داشتند آجون در تصرف سلما نان آمد و الحال در آنجا سلام صریح است و خیره کننده سلما نان
بتصدیکه قدر و فراز و بالتصدیکه قدر و پیش از مردمان آنجا سپاهیه فاتح به کنفرانس سلما نان
و خیره مانیلا در تصرف اهل سپاه با فتح شش جزیره دیگر که سبیلی و بیش از سه جمله آن داشتند پس از
فتح شش جزیره دیگر که اکثر اهل هنین در آنجا است و قاعده چنین آنست که زمان آنها ز
شصتین در هر چنان ملک نیز فرد مردم هنین از ملکهای دیگر زدن میگیرند اما نهاده خیره ای
مردم هنین سه مرتبه دیگر خیره نوبت داشتند که رازی آن دو نهاده و چهار حصد و سی کروه و پیش
کنفر و بعده که دیگر خیره نباشد که بکنفر و پیش سه عیوی ظاهر نبود بعد از معلوم شد
و درین شناختن این اولیه صلح آن میان روز تصرف بالخانه فان ردا و در آن سواد سمه
بنیاد کردند که روز بروز آبادان عیشود در آن نزدیکی خیره بیان نپیشین است طول آن
که سه و چهل کروه و عرض که تصدیکه دیگر خیره نباشد که طول آن دیگر و پیچه و شش کروه
و عرض میکند و بعده دشمن کروه و دوا طرف اربعه آن خیره خور و نهاده خوش آب و
دیگر آبادان قابل ایعت خیره ساکن نیز است که خیفته آن بخوبی معلوم شده وزارت
خیره آنها نیز تصدیکه دیگر و نیامی خنده خیره مسنا که ...

که خیفت آنها آغاز مفصل خیانگرایید و بافت شده و نیز طرف شرقی آن چهارگانه
خیره بست مردمان آنجا شیرازی کامیانه طرف جنوبی و شرقی آن بعاصمه شده
نمای و جبلیه و چشم را نمای ساخته ای با تصدد و سی کروه و دیگر خیزه منظر قدر بچشم خود میگذرد
آنها نیز بجهاد ای و نیز ای و نیز برآینه ای و نیز ای و نیز ای و نیز ای که ساخته خیفت

معلوم شده و پیشتر داشت از سرانه دیگر نمی‌زین و در آنجا بودت و باش که این کوک همچو شکرت ندا
 روز زین را گردیده و لامحلی مدح بر راه او و یعنی پیرو و دیگر مدح بر راه ما که کجا جانب شرف بساز خوا
 صد کرد و دیگر مدح بر سوی اینقدر سفرا داده است و در آنجا فضای مدفعت پرستان آن کجا از این
 خود آور و زند و بغیر از این نیز خوار پس بسازند که می‌باشد بخوبی مدفعت که فایده هستند بیرون
 هر کجا پیرو و در پیان حصنه دو هم از جنگ هر کجا پیور و باید احوال از حصن دو مر
 ریلی کجا پیور و بسته آغاز می‌شود اول طرف است باز می‌آید و شده بعد آن پیور و بسته هر قدر
 هر دو حصن کجا از این دست بگذرانند بگذرانند بگذرانند پیور و بسته غلبه کرده است
 بین این دو سوا پیور و باید احوال افتیت بگذرانند خود غربی در بایدی شور و لانگ شرقی پیور و بسته
 جانب شمالی پیور و بایدی شور بخواسته جانب غربی در بایدی شور و لانگ واقع باشند
 از نزین هر کجا جدگشته جانب شرقی در بایدی شور میانه این باشند نزین حصن فوج کجا
 متفق شده اند از مردم آنها بقیاس باز فوج کرد و پیشتر پیور و بسته فوج کجا میانه اند
 و پیور و بسته پیور و بایدی شاه پرسنی بنوی سنت نزین رونج داشت و بخواسته
 ایشوف اسلام شرف شده اند و بعضی علیسوی گشته و بعضی بر جنده اینکه نکورد و خیزه اند
 و پیور و بایدی شور ماندند و از کسی بپرسی که این دسته کوچک است که بچشم نزین به اینه
 دسته که این دسته که بدو طهوان و در زین بکسر سر زین ایور و بسته زین نیز باشد و می‌شوند
 و می‌شوند و می‌شوند که این دسته
 تجربه کرده که این دسته
 که این دسته که این دسته که این دسته که این دسته که این دسته که این دسته که این دسته

دو سرخود میانه در سر زمین پوروب چهارم و سلطنت بپا آمدند انجمله سلطنت آن را باش کرد و میر
 بونید دوم آنچناند سرخود که طرف شمال و جنوب پوروب فتحت چهار مردم فرقه عیسی که ترک
 ایلخانی شست بجهان سرخود که از صد سال و چندی مغل نشده همچشم باشند شنید
 شد نهاد سوی مدن فتحم و ناکه باز فوج هم رنگال و دو زاده هم سرخود چهارم شاهزاده عیسی فوج هم سواد خود را
 جهانی چهار ده هزار آن میگشت ترکان سلطانی ملکهایانکه در افریسکا و غیره که تصرف آنها است
 همین پوروب بیقه در و فتحت و آن طولانی است صدر کروه و خوشکان صدر کروه باشی
 دریانی سوره دکسیز جنوبی دریانی سور میانه زمین غربی ولایت نیز است چندین نجده
 همان را نگذاشت و از ناکه دیگر بزرگ افسوس زمین بقدر هفت صوبه باقی میگذروند همچنان
 نزد پاپ صدر و خصدا و پیونج و تصرف ترکان عینی سلاطین علیه عثمانیان آمدند و دو سرخوان و دین
 محمدی علی سبیله دو انصافی سایه عیسی ملت شاه و خشیان شهرستان شنیول عینی
 سلطنهایه باستینول شهرت دارا کاربران دین سلطان اند و دشنهایگانه بزرگ و چار صید و
 پیغامه و سعیدی که موافق شیوه صدر خصدا و پیونج بجزیری است و از لطفه مبارکه طیبه مبارکه
 این شهر خطر بتجربه رو میان و زند و شهر سنجنول اکثر در ویش و فخر و خدابنیان و
 علمای ربانی پور و باش دارند و به خطر ای شهره و بجزی دین از طیبیت پادشاه انجام
 خونه گهر و فیصله سلطان نامند فرانز و دانی آنکه سیکی است اگر زر و مال رقایا بکلچ بردا
 خواهد ایکن خلافت دین و زمی میگزند فضات دین و ولایت فیصله فضایا موافق شریعت
 شد و تعلیم خواه علوم میگزند آنکه این خارجیه همکه بزرگ و وسیع و خضر
 از دین فتحت و نهاد است بہت و خسارت و شکر بحمد و شما و خواهی و دفاین بسیار دارند که

بروایه دو ماہ و هشت روزگارش از دو صد و پنجاه ک رویی بی هزار و ده مرد اک جهانز فتح طلبه است
 برای سکه پیغمبری گرفته اینجا زیر قوم الصاتر به تصرف نماینگان نیست بالفعل موضع
 بکشید است پنجاه سال قبل از تولد پسر محیی الحج علی بنی ایلایه اصلوتو اسلام ریخ خود را فتح
 و متصروف شد قبل از آن ساکنان آنجا را حمله و بیرون جهی و افغان بودند و او قبیل گنجان
 و خوردن گشت و شکار طیبی و پوشش از پوت جانویان پسند و اکردن حرف معنوی نه
 کنای خشمها آئید و آن که جملی قابل حضری موشه بود غانمه ای اخس و پر و خدان بکرد
 و میوه هایی در عقب سیگان شفت و پر شش آنکه مهتاب و مهتاب و رصد و برق و انواع بیان
 سکر و نداد مری را فلک کرد و غرب افغانستان را نمود و زادی و سیاه رومی و پیر چشم و بوفا و قدر
 اطهاری پیش از این بود لخس دل ابر اگر ناچار صد اینگان را تصرف و میان مانندیه
 بسبیع خواهی زمانه رسیان از اینگان بکنار گرفت بر این فتنه لکران از صحبت و شای
 و ضول طی و راجه و هنظام املاک در می آنها مردم اینگانه طلکه سیاست دان پیشانیه دو
 از اینگان تماهی فتنه و درسته شصده بیچاره دین عیسوی در اینگانه رسیدن و چشم که قیام
 و زهیان و پاوریان خپل افغان روم نزد پاوه شاه اینگانه آمد و والان بدین عصیجی گردند و خدا
 گفت که این فدیعه ایا و ایجاد احسان کند هم و بد و بی ثبات دلایل عقلي ایان وین چند چکوند و
 از مردم ای اچون طلب شما خیر خواهی است زحمت و شفت آمدن که شید پدر شک ماسکونت نه
 و موجوب و مشاغله بحد عالی خلطر برید ایانا اگر کسی سبل بینه بینه کمین شما کند ای طرف ما
 همانشی غیرت ای ایاد شاه و مکویی ای اینده سال از نیمه دهه نتر ای ای شاه فرانسیس که منقاد
 بخواهد عزت بیشی بی و دینه از دولج کشیده بود غرا ای
 کمکشی نهاد

کشی خود را بمحاسن تاویلات در اطیبا و شاه جلوه می داد عجیت باشید سیمی کروه صد تیغه باشد
 و در کوچه و بارانندن منادی داده که هرس پدرین علی وی گردید سور و العماک است رهایا
 لندن پلاخطا رین امیر حکم کنیه فردی می شدند و خصوصاً بطعن دلت و قرط ملک و دولت پر فوج
 عدلی نهاده باختیار آنین حکمت علی اعظم اسلام و اندیوار علی وزیر و وزارت و شوکت پیغمبر
 و ملکه زند پر اخلاق سیاستی سپاهی نکه آنین خود را بگایت و انصاف را بخواهد و اولین خالیها
 خود را امداد بعد از آن پادشاه کمالند و خیر پادشاه ایگانه بعضاً آورده بپرسش در تائیمه کیهان
 و شخصی بجا اطمینان بودن در شهر و ملک پادشاه بوده هر دو سلطنت یکی شدند مردم ایگانه
 واپر اندر گرد که خصت که خوب است آمد و اندیجهن حساب که در گذشت کروه مربع مسافت نمی
 دو خصه و عجیت و دو نظریه در باش کردن میتوانند و سرین بنیان است یقیناً میگذرد
 ایگانه باشست زبان آن زبان ایگانه ایگانه نفا و سیما را واسکانه نیز با ایگانه بیکیست
 چنانکه در خصه کوست و بزرین ایگانه خشکه کاران اندست کرد اینجا خیوچه هاردو گفته
 مردم بود و باش دارند و شهocr گیر سوامی یک کلمه نخواهند بود و در سیان و لر و لرستان
 هر یکی شرین شرین نامهای ریس شرمنش پل کار غطیخان افت که مجهلات از زیر
 بخوبی میگذرند از جمله آنها حقیقت که پل نهر پریس باقی را بران قلبیس باید کرد و آن نه
 طلاق ایست و عجیت یک طاق ایست و ساخت وار فران ایست و نه دست و پلیه و سیر و داد
 اوراه مردم ایان برای آن آند و نفت کوچ و بگنجی دارایه شرمنش ایست و نه دست و هر دو
 شرف ایان چهیه مردم بیرون و گان چهار چهار دست ساخته اند و این نه باین نه باین
 روپیه پیار شد و این نه باین نه باین نه باین نه باین کیمی که کام خیرخواه یکی که

ایگلستان سر و هست و پهان من جلو مم شود و لذت کشید خلیل افظور سردی گردید و زیاده است
 سفر و زیارت آج دنما لایب و دو خس بخوبی بند و مردان و چادر پایان و گلزاری و بگنجی میان چو
 میگندند و خود خود نمیگند و برف خوب میباشد و اشعار را که بکسری بتوشید میگویند بر خدا
 میبند و وزمه کامگ موئیم سر و میان نجا است مگر کاه کاه و تربت همچو ره و سپور و لان
 ابتدا میبند که بیار است و شکوفه و سبز و میادنه و حسوانی خل نمود و قایل بود این شیوه
 مسلون الالوان میگند و مانند بند میان برگان و آند بسیاری و آندی و چه کرند و بکند و داد
 در گلاب گله باران میباشد و اراضی انجان بیشتر از دار و آند م وجود آمده و بقیه لاست هر چیز
 او بگشت در نجا میشود و مصالح خاره مثل دارچینی و لطف و غیر و چوارکان و برج و خبر و داد
 جنه و نهادی و انس و انبه و کیله نمیشود لیکن اینقدر در جهان است میگردید که بگشت بیان
 ای آید و آنچه بعایت نزکت و اضافت فایل اصل نیست مثل نبه و خروزه و اندیش آن انتقام
 اصحاب بوس اطبری حکمت در مکان گرم میگردید که مکانی دیسیع اچهار طرفش و قصدا
 شیشه اینجان رستور بلکن که هوا و سرمه این نرسد اما این اثواب بوساطت شیشه
 افتاده طرف شما از نهاد آن گلخان میگذرد و در نهادی دلمگی گرمی را غایت فصل موافق
 میباشد با بصورت قسم بیرونی و شیرین بیود لازم مکسانی دیگر لذت بر میگیرد
 و بعضی گلگه در نکس نیست از جهن و شش بیش از شیشه از نهاده لذت و رو و را با
 و میگردند و در همانی زونمی از قسم بیار است و از نهاده گلها با غلات امر و تجیه ای نظر
 نگیرند میباشد و کتاب ایسا بدویا است والوان بخانه و اردو چون نگه معروف و گذا
 بخشید و زور و مانعیت موخر ناما و دوام میگردند و مانند همکل میگند و سوس و زرسی و گل

اس سه با حین نیز دار و گلکهای قریب را که در آن داشته باشد بود و باعث آن نیز بود که در آن
 آب دهانی تجاه واقع است که در آن کاله تباود انجام می‌شود که خود را می‌داند
 شوهد لب هر سه زیر چشم جویی خود را از دلخواسته من چنان شر ای چشم خود را می‌داند
 که خود صدم سه بیانی شده بود و این دلخواسته ای که در سه زیر چشم خود است
 کوچک است اما هر چند ناچشم بود و درونی نداشت اما کی کشی داشت و قیچیها بجهد خود را می‌خواست
 سلطنت از که بجهد پا امیر نزد و غلواده بران بسته صفا می‌کوچکدای این شفاهی را به این سه زیر چشم خود
 دو سه سفر کرد تا امروز روز در کوه چهل ایگر وند و خس و خاشاک در پنهان شکر را از هنر خود بجهد
 آن دندو و بازار را پنهان کرد و سه که در طرف آن گذشت عالی و در میان لاغری قفس و چشم
 صرب شد و همچنان یکی از گهواره های سه زیر چشم خود کوچکی داشت که این چشم خود را همچنان
 بسیار نیاز داشت و پس از آن که این چشم خود را در سه زیر چشم خود بجهد خود
 از رو و گذاشت برای دیده رفت و دیده داشت که در این دلخواسته ای که در سه زیر چشم خود
 بمال و همت ذوقی سانسنه از مردی که بجهد خود بگذرانی می‌نمود که مرتعه ترازه را که با این
 سه میان چهل مالا می‌داند و از گذشت شکایت داشت این مردی که در کانه ای از شوشه می‌شود بجهد
 با انسکله که امروز نمی‌داند گذشت این مردی که در چشم خود و خود را داده بجهد خود
 بسیار بخوبی و دیگر بجهد خود بگذرانی می‌نمود و با این دیده داشت که در چشم خود
 بجهد خود و چشم خود بجهد خود بگذرانی می‌نمود که بالا نظر آن را درین میخون خود شوند و این
 شفاهی می‌شود که این مردی که در چشم خود بجهد خود بگذرانی می‌نمود که با این
 شفاهی می‌شود که این مردی که در چشم خود بجهد خود بگذرانی می‌نمود که با این

انت فریش نامن از سعیک مرگ مکان خشونا و اینها مکان خشن با وفا بهی و مکان صدر هدالت
 و مکان خزانه و دار خانه و مکان پر پسر میتوان که در آن فواد رومی میمین زیاده آند و یک سه هزار
 لکت بخانه نامی داده از مردم کلان که برای طلب خواک و پوشک از خزانه مضریت و چشمدهست
 پوشاهی طلیجه و چهلار وه مردمه و یک فنه عیسی می دهدیه مکان کلان پراز کتب و پنجاه و هشت
 مکان بزمی جلوس صلح جان و بوذروده مکان هر ای محبوسان چهل سهت مکان دادخانه و داد
 خانه اشنا که بخار و مفت نفر باده میشود و یک جهاده همان مکان مفسدان پیرو ضیض و دست و
 شکر که در جنگها صدمه میبرد اشته آند و در زنجا میگذرانند و خوک و پوشک ضروریه بظوره
 می باشد و جرآن مکانات دیگر هم است که کوکر نیم و پیوه زن و مرد بیدست ربا خواک
 پوشک می باشد و دارالجیات دیگر هم است که در تمامی آنها زیاده از سه کروز و پیسه در سال
 بمصرف میرسد و مکان اندن از چهلار وه کهنه زیاده تر نوشته آند در سال بیک که
 میگشت هزار زنگلا و یک کله و شصت و شصت هزار گوسفند و مرغ و بط و غیره جانوار
 بیش از فرد خسنه می شوندو تر کاری و سبزی در سال قیمت ده کهنه روپیه بمصرف میرسد
 چون و نور مردم است این اس بیار گر از هم است که بزنج فیروزی بزنج شش آنارافیون آنار
 بزنجاه باش است روپیه و ایشیم بهم بیرون قیمت و مرغ پسرخ فی اثمار است روپیه
 سه کاره و روپیه زر و روپیه فیروزه اماده دار و روپیه و انس و خرابه و نر بوز و هر کب نیم
 اش فی فرد خسنه میشود آما بسیار تر و لذت بیشتر از هند است و کاله ای میس و دزیریز میم
 کروه آند همان آن آپیزیرین سخنانه میرسانند و هر شب زیاده تر و خوب تر از شب یوالی که هند
 در هند سخنان میگزد و پوشائی و چهار گان در لندن میشود که امر او بزرگان بیشتر

در چهل و سی شن برق کادی و سکمی و کوچ سوار و پیاده در آن جهت کار و رفت و سیکانه و انجام عالی
 بر شاهزاده و پسران را و پرین ^پ خصوصی ساخته دو کرد و از سرشار ماصح صادق بکمال نرق
 برق میگاند و را ویل سپه و سیاه در چنان مسیو ختندا مادرین با این عرض و غنی سیاه
 کاس می سودند و کاس هم پست در خرج نهایت کم و در روشنائی نیاده پنجه داشتند
 متداول شنازی و اجرایی ساخته آن بسیار تحریر و بخراحت اینقدر چرا فان نیوی
 رسانیدن آن ب پر خانه مسلمی ب پار و گراندی طلب میکنند آن سیکم پیشتر بر فمیر عالیار
 پایتیاعده که هر کله از راه میر و دو چهاری محبوب است و قرارداد با نهادی دهند و خنده خنده
 خرج را عالیاً آنچه میشود و اتفاقاً حساب ماه میگانند شانه سیست و اسامی شهور اگر نزد
 همچو که در بیان آنها معارف و مرافق است نیست که مسح سی و یک یوم است و در
 سی یوم سی سی و یک یوم چون سی یوم و چو لای سی و یک یوم و گستاخی میگردند
 یوم و سی هم سی یوم و اکتوبر سی و یک یوم و تو اکبر سی یوم و چهارم سی و یک یوم و چهارم
 سی و یک یوم فروردی پیشتر و ششم آن سال اینجا عدم رعایت کشند و در حال
 چهارم ماه کسر بیش زایده در یکی وزن تمام گرفته در آخر فروردی افزایش دهد
 گیرند و آن روز که پیشتر و قاعده در یافت کشیده نیست که سنه همیور در چهل نصیره
 آن خارج لفست صحیح با کسر بیشتر آن سنه سال کسر بیشتر از آن که باقی ماند سال اول
 آن سنه سال با کبیعی پیدا گردید که از سال دوم اکبر تا این سال سیم چون مبلغ این پیش
 از زمان و لاده حضرت عیسی علی بنی اوس علیه السلام توف و اسلامه گرفته نمیباشد و بنحو
 عیسی عیسی از گروند و از آنادی از لشنه و لکنه در رافت شد که مشد از حمه بیشتر و پیشتر

در نهضت و نیشت کار پسکنند و همچنان بپرخانه تپکارست جزو نهضت و مستکاری و بیشتر خانه قیصر و
 امیر طهماسب پسر صاحب معاشر اند و صاحب پیغمبر ایمان و اسلام و تمامی مملکت نگلند و شاه
 ایزیل که به خانه آنقدر بجهة آن بکار کرده بینان و امانت آنکه در کل عالم دو لعنه دی مشعل آنهاست
 آنچه بینان را میگذرانند تو زنگاراند که آنها میگذرانند آنها نیاده اند خلسله ملطحت خود راست و صرف فرا
 سخنگوی و دوستی که پادشاهان را نهضت نمایند همچنان که در ریار و پیغمبر ایمان می دهند و
 پیغمبر ایمان را تا هم قلعه ایزیل میگیرند و آنرا بر قدر آنها میگردانند سرای ایمان نهضت نهضت
 صورتی سعادت داردندش ایمان آن را دارند که میتوانند در میان کسانی که آنها نیز سامان نداشتند
 در نهضت نهضت نهضت نهضت خانه آن را باقی سی و چهار کوهه و در منتهیاد فی صنعت
 و تجارت آن را پیشکارا خصه در بیان نمی آید و آن را پیشکاره در نگاهه هر سال که صد و چهارده کوهه
 بعنی پیشکاره در چهارده کوهه کاره و پیشکاری تیار شود و بدین تفضیل که فیضه و پارچه
 ایمان را در نهضت نهضت نهضت نهضت کرو وزار اشتم و بنات و بنو و نجات و غیره مختلف الالوان سی و شش کوهه
 ایمان را در نهضت نهضت نهضت نهضت ایمان دساز را پیشکاره باشند و خیره باشند و خوبه باشند و نواد
 و بمناسبت نهضت نهضت نهضت نهضت کرو زیور ایالت سیم و نزد طرف
 ایمان در نهضت نهضت نهضت نهضت ایمان دساز را پیشکاره باشند و خیره باشند و خوبه باشند و
 بمناسبت نهضت نهضت نهضت نهضت ایمان دساز را پیشکاره باشند و خیره باشند و خوبه باشند و
 بمناسبت نهضت نهضت نهضت نهضت ایمان دساز را پیشکاره باشند و خیره باشند و خوبه باشند و
 بمناسبت نهضت نهضت نهضت نهضت ایمان دساز را پیشکاره باشند و خیره باشند و خوبه باشند و
 بمناسبت نهضت نهضت نهضت نهضت ایمان دساز را پیشکاره باشند و خیره باشند و خوبه باشند و

شخصیت کارست و دیگری در آن خل ندارد اگر هر کسی در فن خود معاوره پیدا نکند و شاید
 عین تو و مردمان آن خیاد ره را کس تجارت میزند و خبر نمای لاهذی نمی بردند خیال از محبت ایکار یعنی
 دنیا بی از نو تا کو و بر نیم هزار و اعلی و سُن و پُن و آتن و دهون و کهار و شیک و شرب و پنه قهوه
 و نجفیل و غلطیل سایه و سُن و هیکل کن کما مردان از آن گرسی طیارند و صحن و قیام و هایت و خیره
 دل ز ملک فیر کا طلا و علاج و صحن و غیره می آید و از هندستان چین یونان و مصالح طاره و اچی
 و سایر راهیات و اجزای نگ کهون، اب شیره و پنه و شوره و پشمیه کشیمی و مل می آید و از
 مالکه محروم شد و بند فرنگستان قائم شرب و میوه ها و عجنی جناس فرست می آمد و همه
 آن رضایعی که در اینگله تواریخ شود خریده همچنانکه بیگر میبرد و حصل اینگله بین گاست
 در اسکندر و هشت صد سیزده عیسوی پنجاه پنجمین هزار و هشتاد و شتر که به وہ بزر و پیغمبر
 احسان و نسبت، ضبط و آمد و نیز علوم را آورد و اینکه ایکه هر و هشتاد و هشت که به وہ بزر و پیغمبر
 ایکه هر هشتاد و هشت که به و هشتاد
 پنجه چهار که و پنجاه و هفت که و پنده و هجده که با پیغاف هدایه نمود و خبر رسانید و از
 رعیت ایکه ز ایکه ز همچون کنیم پیش از رو و پنا و و و کله و هجده و هشتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد
 پیام شا و ایکه ز ایکه ز و ایکه ز مل مملکت پنجه بیز افزود و که ایکه قدر قدر قدر قدر قدر قدر
 ایکه ز ایکه ز آن خبری دهد و آن که ایکه ز دو و سو شصت و دو و بیست است. حال بدین که
 سیر ممالک آنچه پادشاه است مدن و نهان و سیور اهل کاره ایان است و اینگله بر نکره
 که و شاه خلاف قانون آئین عکم نمیکند. و رکاره در آنچه است نام آنها پادشاه نمیکند بلکه
 صریح پادشاه با خواسته ایان بایست و آنای قانون کلی نمیگردد پادشاه بر پروردگر نمیباشد

دلسال افوج بری و تحری حکم صلح فرایع و موقوف کردن صلح بان محلبین با پادشاه و معزولی
 آغاز گشته سرتاسر قانون کسی ساکشن نبی توأم و سوای تجویز مجلس بان و کوانسل و خدا
 و ملکوت آنها سه کمیته برای قانون پیشنهاد کردند و از برخایاری مملکت غریب گرفتن هدف داشتند
 و برای مشوره مجلس بان فصیل مقدمات و بجالی و موقوفی هر امر و تنظام خواهند ساخت
 مقررات جنگلک پستان جوانانهان سکلت نوشت که بدی مصارف غایبی را پذیرا و دلایل
 آزادی و میت که به و پیش از مقررات سوامیان طال و جبی از مکاری تحریمه بخطه می پیدا
 شده و لطفکشان پیش از مجلس بان و مصرف سلطنت بخرج پیرو و نسبیه اصل خزانه عین داد
 و پادشاه پیش از خود شاهزاده و صلح بان کو نسل اعزام پادشاه زیاده از ووجه مقرر و مذکور صفت
 مصرف توأم رساله در وقت هم چنگ در ویدا و غله هر قدر خرج سپاه و ضروری است
 جهانگردی حاجت افتد از برخایاری تجویز تحریم کیمکت کیمکت و آنرا باز نهادند
 و مذکور عصاطباق شهری ملی صالحه علام که اختر زبان را با فرانسیان چنگ و می صفت
 مبلغ سی کروز و پیمانه را یا خصل شد و درست ها نزدیک احکام حکم خصل خنپ و
 اسپهه برای تیاسکولی بود و نیز تحریر آنی برای هر و مکار و میان خانی واده پود طريق و صلح
 چنانست که پادشاه سناواری و شنیدهار میکند که اینقدر مبلغ نکام است که برخواهد لضرر
 و دهی بس برخایار خاطر زندگان خانیه کرده محبت میباشد نامه طريق وست آدمی چنین
 و صافع آن قی ماه هزار و پنج و هشت هزار قانونه سلطنت پسر درست است که بخواهد ضایعه میکند
 و دو لغند و شهاب عالیان میباشد هنوز هر چیزی از عایا تحریم کرده هم در میباشد منصبی
 پادشاه خسارت بخراج پسر ایشان نیزه که خرج بحال هم باشد که سیمین با ایشان پیو دستال آنست

سیزده خاص نوشتاری مجزاً گزینه شده است که در مجموع دو هزار و پانصد نسخه دارد. این مجموع از نسخه‌های اول معتبر خاص است که در نجف مصنوع شد و بحقوق منافعه
 اعلیٰ معتبر نمایند. اکنون معمول شرعاً و عهد خاندان ائمه تصریح نهاده است این است که اول فوکه
 شیرکو زبانها از هرای بلوشادانه و مادر کلش سیمزل چهارم کیونت پنجم باشد و عالم
 بین زبانهای قیسان نیز خاندانه متساوی شایوره ولیهم السلام قدس شاهزاده مابتداشده است
 بدین خاص شرکی میباشد و معمول مساوی و معرف هر کوشاپیه و مرتبه جداگانه
 و چهار رفتر عمل و سرمه وان میشود و چهارمیشون داد و گرفت. عالماشته صدر
 دیگران نموده زده کس صحابان عدالت اندوزین انجام داشت پرش حصه نقصه دیگو
 و اول فرماندهی دالت در بر حرصه الطلاق و درجه شلهه نفه مکثه برخوبی خواست
 این فصل میرزا سنت با طرق خبارات هفت وزنه بقدر کیمه روپیه آمده
 و احوال مالکیت مربوط شده فی ما دلیله رجیاه هر رسته بقدر میشود به طالعه
 بدو شاهزاده رسیده و نیک و پیرو و برجهش خبر شود و متصدیان مختار میشوند
 و این فرماندهی دینی جاری امور خارجی بهم داده شد. هر سال به میان خانه های
 این فرماندهی دستور اعتماده داشت. هر ساله دو بیانه داده شد و بقدر چون خوبی
 و نفع داشتند که بزرگی خود را بگذارند. هر ساله دو بیانه داده شد و بقدر
 خاص است که این امور که بزرگی خود را بگذارند. هر ساله دو بیانه داده شد و بقدر
 بمحض لطفهم. بجزیں نسبتی دیده بگذارند. هر ساله دو بیانه داده شد و بقدر
 بمحض لطفهم. بجزیں نسبتی دیده بگذارند. هر ساله دو بیانه داده شد و بقدر

نایاب بین سه تنگ گریه و داشت سپش کرد و آن سوی اعضا شکاره ترشیده بیش و خوشیده رفاقت
 و مانع وزیر و بعل غرق سوی سر بری انجاله وارد امیده که شیطان سرخ آند و دیوچین
 ملائی فنا خالی و دشمن اموجهایت به تو بخانه پارسیدن محله بسیار بیش از آنقدر جهان است
 بیش و تکمیل که اگر با البصر خانه ای ایجاد است تمام علم آفاق آفده و هر مرغ افیق باشد
 ای انجات ششمین یکمتر و شصتمی و یکی معلوم نماید که بتصدیق و نیجهای زیارتی که نکور
 نه طبقه هر چیز از آنها از هفده و خیز ضرب تقویت کان گرفته باشد و میتوانی صرفی پایه بر کوب
 و شخصی خضر طیبی نه خوبیه بعده میتواند چهارمین گراند که موارد آنها نیست و چهار ضربی بعده گرفته
 و دو ضربی موضعی است در هر یکی چهار صد و پنجاه کس و اینجات نهادت سیرا این و موضعی
 نزول چهارمین اینها خود را نمکه از آنها خلاصه نمای سکن و شخصی اینها با ازان بصر میگردند
 و دعا که بیکار آمدی و خواهد زیارتی است و در اینگونه خواجه آن چیز که نیروی دلایل برخواهد
 مردمت محصول نمیگیرند و آنچه سال دولت شغلی پیگیری کارهای کاری و سلیمان و خدمتگزار و غیره
 شنکری نماید و از دو دویجه پیشاستالجت محصول گرفته داخل خزانه میشود و در اینگونه ایجاد است
 تکاره است و یکمتر نهادن و معلم و سارکار و پیغمبر کان آنها سه که نظر و در صفت هایی گیری میگیرند
 آنچه نوشته شده و چنان ایام هم ای طول و اردو پیش بکشیده و بیست نیز این این این این این این
 شنکر که با اهداف پرداز و خود خود میگیرد، محصل معماینید محصل لرزی صفت نهاده که دویجه
 نهاده دیگر که نمایند که پیغمبر آن آن گوئید شخصی چند نهادن و پیغمبر ای ای ای ای ای ای
 بخیزش بخیزش چون یکمتر خرج و خوار خساره بسیار و قدر عالی نمایند و اینها میگیرند
 بخیزش بخیزش نهاده نهاده

لپنی سوگاران هندستان نجت بیگر که بینی اعلیٰ آزو زند و ایامی طلب و از دنیا نداشت که در همان جهود
 انتیریت ناکوچ داشت شصده دشنه عروض بعضی سوگاران قبول کرد و همه را مسخر کردند
 سوگاران تجارت پنده کنند و بیگر از املاک خلیل نشید فنا داشت مایه جانه منکو و تجارت هند سلیمان
 ناگهان بسبب قوع حواشی مانو میان شاهزادگان هندستان میخواست خصوصیت و دید و بعضی از
 شاهزادگان پیشنهاد خیز و کسی نمیپنی پرکنزو و کسی فراز بر سر کلی زرقه و چیزی از یقینه نداشت بلطف از
 رو و آنگریز تجارت و از وہندیو و فرانسه و هند و نما آنکه بسبب مذوق و نانت بکینی خیزیده
 نه پیشنهاد داشت که از پادشاه جنای غایت شیوه سوت علاقه که بینی زر و دود خل و
 تصرف و سلطنت داشت و نگاه داشت و سعادت کیمی خل و خل پدر پسر شروع نمود و فقر
 آور و بر فرمان هر رئی هندستان برسیدند خود والد نداشت و در پنجه کلک و مسنان و پوست
 سوسوب پسیم که کوت شل و لایت خود مقرر نمود که ز سالان ای خل برخواز و پیشنهاد
 چند نامه جبارید خان کردن موکوف بر خوشی ای پیش نمود که بعد از اضافی نیخا و قدمی
 آنکه صدید ملک که نیم داشت فابو ایفه بند شرط پیدیده برمی بپود و عایینه شد
 و سود خود را خل مسکنند و سعادت که بینی بجا در پرسو کیمی ای و بیگر پس ایکی کاره داشت
 بیک مچه نظر نهاده ای سعادت و هر سال زان بیست پچه ایش افتدیل می باشد
 بیک فکر و کار نمایم که بینی مستعد نیست در سر بریده است پیش از آنکه هر چیزی خان کرد و داشته
 از دست تجارت که بر لزان و خوبی تحقیق نماید و مشخص شود آنکه آن بینی در منحور و
 آنکه دکان و خانه ای از دشوار و پوچن خواهد شد و از اینکه آن بینی در منحور و
 آنکه این تغایرها نمود و زین سکونت و داشت و داشت که در دام بینی شد

در عدوستی بلند نیست پهلو طرف به بیان چنین چنین و این داشت که رونمایی آئین موافق اینکه دارندگو
چنین و بیشتر پهلو طرف می بازد که در عرض اینکه درستی و جرسی این دلیل و مسأله این چنین چنین
از رو و در اندیشیدگر لعنه رصد چنین و خود می تواند بیشتر فا این این که غریب اینکه
بچرا که آنست و چنین و این شور سیاه بین سرین فرانسیس این پیشنهادی و دوکرو طبل
می باشد و پهلو اند شماره می بازد که رشته ملکه بحیثیت مدانه و علمای کلان آنهاست
آنند و معرفه اینکه این اینکه
پوشه الحال پیشنهاد خود را که اینکه
اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
برادر شاه هرج را همچوی مطلع کرد و دیه او اول بقتل سانیده بولماهات شخصی که از سرما
کلان بولماه شاه شده باشد این طلاق خیلی کرد و پایان کرد و بود
بعد قاتل خسروان اطراف با اینکه
درستی که اینکه
با شاه اینکه
چون دستگذشت زدن وال رسیده دسته اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
جهالت انجام پذیری اینکه
بکه داشتن متفه و فیض اینکه
هر کسی خواهد شد که اینکه
و صدر اینکه اینکه

وکنسل مجلسیان مقرر نهیت با او شاه هر رضیخوا پس کنند و سماقت شوگر فتن فنا خو تپکند
 و با کارداران پاوه شاوه ساخته مردم را به نهیت با پایان نمودن رای شرخ برداشته اند و پیر پسر
 میکردند کنین از شیخیان زنده تغیر نیافریدند میکنند اگر کلان حضرت و زنجیان
 که بیرون از این دو دشمن داشتند که هم مردم باشند و در جزیره بجزیره کلان نباشند
 بقدر شنیدند و پیرارضی دشمن سکوت ندارند و در شصتمین جمله پرس خواهند بود در نکات
 دیابی کلان شهود اند و کوچسان آن خجا و دشکوه است که حقیقت این دستوری خوش
 بفت نهاده و دستوری خود داشتند و آنکه در آنها بیان مطابق با کوچی غلط است
 جا کلان افزوخته بین محمد بن پرس خوش بفت و سیا زیارت آن دستور دارد و در این دو ایام
 فرانسیس خپله خبر برده اند تنهیه کرده اند که اگر خبر کنند میکنند اتفاق فرانسیس میکنند
 بعضی باید اگر خبر کنند بزودی برگرفته شوند اگر خبر خوب باشد از مرکب کار تصرف نشوند
 آنچه زید بزرگ ناخترف آنها برآمده دستور نداشتند آنها قدر دستور نداشند
 فرب شهمند ناخصل فتنه بود خبری و پیغام بینین مکان ایمان آنها باید این دستور
 خذل اند و زندگان اند بیچاره باز تصرف فرانسیس نداشتند اما این دستور بروز
 مطلع بر روی میان کرد و خصوصیات نکوت شده و محل نهادن معلوم و این که این دستور
 و احتیت چیزی را تهم میزد و شوهر یون و سیا ای از فرانسیس نداشتند این دستور
 در پی موزو خوش شنیدند آنها چنین شنای خود را شنیدند و شوهر یون صراحت نداشتند
 از زنین ایمان کردند و ایمان پیار نمودند که خود را بخواهند و دستور عالی داشتند
 و نهادند که نهادند

شهریور تا ماه آبان ششماه کامل تبرکه و آنچه دو فوریات دین برف و حال شدن ارض سیستان
 بظرنمایند زار وی پرست تلخ و دامنه همراه مکمل آفتاب غروب نمکند در آن سریان تا دوازده
 می باشد سلطنت و سرافات واحد شاه متعلق است بجزای اموالکه بحکم ما پادشاه و پسر
 وزیر مسنو طب است هر چهار چهارین میتواند مشاوره مجلسیان فیضین موافق نیست و درین
 نمیتواند کرد زبان آنها علیه هست پیش زبان موافق نیست در زمان ساخته ریگ ناگهان
 ساخته بجهد واقع شده الحال قدری طریقہ مجلسیان مرغیت و خوبیت ستم عده شنیده
 دار اسلطنت روس سکو بوده چون پوناپات با او شاه فریض شد که پیش از این مقصود
 دولت و دان اس و خود خراب کرد و با او شاه روس دکتر پور گرد نجات بود اینجا نهادم بونما برگشت
 پس مذکور را دار اسلطنت ساخته سکو را بجهد پیشتر از ساخته آباد ساخته صندوق و قیرز
 که نیما بجهد و کلمه مردم باشند پیش خودی و دیگر هست که در آنجا بجهد هزار مردم خود بخوبی
 از میان کلان روس کی ملکا است که بکله و جاریه کرد و همروکرده بدریای شور پیش زده
 بکروان حقیقت کرد و خود خوارگان و بیرون آن هسته هسته و دکر و همیز عبور کرده رچهار هزار شصت
 روس را سلطنت گردید علیه هست و آن نیز از قبیل دوی کروه سایل شد و دیگر دریایی بیرون
 آن چهارصد و چهل ک روییان کرد و بدریایی شور پیش زده و غیر از آن روس باز نهاد
 نمیز روس بیان یکوهان میزد و چنان میشود خانکه کوه همانی از دریایی شور نیز
 نیز نشسته بجهد دستی بالا نیست و میله و جبال اور الیاوه هست کرد و در آن هست و نیز کوه
 از آن بالا تراز دار و دریایی شور پیش زده و هفتاد درجه دستی بالا نیست همیز
 پیش از نهاد و موصود هسته نیمیگان نیز نشسته کرد و تھابله فرانسیسان بعد نیز کوه هم و سایه

نهند شنیده باز هم که تردد نمود که بر اینکه این چیز را در مخصوصیتی داشت یا هم بستاخان مملکتی
 سلطنتی داشت که در و پس از آن میگردید که همچنانکه بزرگترین کسانی باید
 همین آنقدر بخت ای ارض است و بظرفی آنها ای از دیگری بخت است اما از دشی و شریعه مذکوفه بیشتر
 نمیگذرد و بیشتر جو ای سر و مردم داشتند و باشند نمیتوانند که فدا نباکنند شرم و خشم بخواهند
 شش گشته شدند و نزد د فاما کلک شهریار شرقی از استان عالی نگاهداری س خان
 چهل پنجمین خوبی این سریای شور و سیاه نمیگیرند ساخت آن سفرین خود گشته بیش از چهل
 کروه و دنیا تجربه دارند که همچنان دشمن خود را بخواهد و بخواهد خود را بخواهد اینکه پیش
 از خود شاه است و شر و ملائمه باشند و نیست باشند این شر و ملائمه و ساقعه که در کن
 ن تو نیز که مردم را باقی میگیرند و هشت الیکسندر بدان تجربه هم نداشته
 چه تجربه نهاد که در و پس از می باشد کوشش و سعی علیه من در و زدن سلطنت
 خود را نیست در و می باشد و نیز هم که مردم را بشنید و بگیرند خود سلطان
 می گیرند مردم ای ای و باشند و ای و دیگر خصیزه است - ساخت ای ساچه ای مردمان باشند و دیگر
 در نهایتی هزار مردم باشند و دو سه در زمی که ای که ای و چندین مردم در و در چونه باشند و دیگر
 بکه بکه قدر نگذشت و دیگر جولیا و دیگر دو سه نو و نیزه نهادند آن دو دهند

و عینی کیک و لر بشنید چهار بخش شصت فوار و با دشاده آنها کلمپ و ایلان خوب دارد و بیشتر و آنها امور سلطنت
عین انصار میزد و در سلطنت آنها ایلان و ایلکار که در آنها گذشتند که به مردم باشند و در سلطنت
آنها در آنها صناعات طبیعتی و اجر محدود و امام مذهبی شیعیان سپاه و لشکر و ولایت بر و کوهستانیان
مردم بود احوال ایلکار کی بجهنم نیافریدند و غیر از سالیانه آنها پنهان کرد و در سلطنت آنها چهاردها
کلان رئیخان است که به مردم تجیه و چنگ کرد و سپاهان کرد و بسیاری شور و بیرون نمودند فاما دلاست
بلطفت و قدر خود شوکت کشیدند و خوبی و شری آن ریای شور و بیرون نمودند و عزیز
خلایت پر کمال شد ای ریای شور و لشکر کی بگذشت و از آن آن زریش با پیش و پیش و شکر
و پیش ای هزار صد و پیش کرو ده کارمان آنها گذشتند که در همچو طبق انصاری علمای پر کله ای هشت
هزار هزار هشت تن علمای صلحه بدهیان کی شیخی کردند انصار امور سلطنت بر این داده اند
است و چندان تعلیم علم ای راجحی نیست و در سرخان معدن خلا و لهر و شان میزدند که نه
خبر است ایکنون بیک خدا و ارسی عالمان آن خان افلاس و نکبت در آنکه تایست نیز و ایشان
کرو از قبیل آنها بگزیده سعاده بگزیدند و چنانه بگزیدند که همچو است جولان و بیکت علم و فتوح و دشمن
کسر سیچ را نزدند و خود را بگزیدند و در سرخان ایکنون بیک خدا و ارسی خدا و شان که نیز بزر خواست
بهر رفی کشیدند و خود سعیور و سپاهی و دشمنی کردند که سیکنده نهادند و ایلکاری بیک و دشمنی ای
آیه ای و زده است و ایکنون ایکنون بگزیدند که نهادند و خود را که ایلکاری بیک و دشمنی
مشتمل شدند که نیز کاری خود را کردند و آنها ایلکاری خود را که ایلکاری بیک و دشمنی
بیک خود را کردند و آنها ایلکاری خود را کردند و خود را خوش بین سود هم شدند و بیک خود را کردند
و آنها ایلکاری خود را کردند و آنها ایلکاری خود را کردند و خود را خوش بین سود هم شدند

آن شش هزار ده ریالی خود میانه نمین واقع است اما کتاب مسلمان باز قدری انتشار آورده بود
 و از دو چشم صد سال تا چهل گذاشت باز تصرف نصاری و آمده باشد این سلطنت نهاده شاهزاده
 گرفت است اینقدر شاهزاده دموبه دار و صوبه کان سلیمان که اهل آن نمین کمیته سی و دو کرو
 پهناشت او بیشتر کرد و بیشتر صوبه از صوبه کات آنجا پادشاه سپاهان اند فرداور زد و سپاه
 پادشاه و پهناور دو علیسو مکان تصرف او باید و با عجوب و چشم و چشم بسیار دادند
 که در زمان افرادی و زمانی شاهکار بودند او و سید... خود گری مردان آنجا و قصه
 اکثر مسلیم پساجنه علمی و از زمان شماره در مهر صوبه کات آنجا چهار کوه خواهد بود و بعد از خراج سال
 آنجا کامبوج معلوم نشده جهان اکثر نزد میکنند بسته بجهان مردم گیر مکرت نهاده است چرا که
 تحصل سرمهین لکل هر یک کاکا اکثر نصار و نصرتی آنها است و در حمله فریاد نهاده
 و در حمله نیای سکل پسپک که سرمهین است در تصرف و شفعت آنها از طلاق نهاده باشد پسندند
 زیر تصرف نگذشته اند... این شاهزاده از نیکار و مهندستان شاهزاده خوش بود و هر
 آنها هستند که نوچه زدن نمایند و یا این خوش شنیده قی و چنونی امکان شورا از نگاه خبر
 در توپس صدی چند کشش شدند که شست کرد و پهنا پادشاهی کرد و شاهزاده شاهزاده
 سی کوه جان به غربی سویی داشتند که شاهزاده شاهزاده نمی بود و نهاده بر سرمهین است
 شجاعی است جان و مال هر چهار سرمهین داشتند که اینکه نیز جو هر چهار سرمهین داشتند
 بجهان بیش از هشت هزار نفر داشتند و همچنان جهان شاهزاده ای که نیز جو هر چهار سرمهین داشتند
 آنها بسته نگذارند و دادند و میگفتند که اینکه در نایاب است و حمله
 مخصوص شکایت آین و بیلا و مسیر و تکنیست خود را نمیگفتند و بکمیله نهاده بودند

که از تسبیب رایمی شور چهار هزار ده میلیون است. آزادنار کمالی مغربی میانی شو اسلاشگ است
شتریشی سوییگان و خوبیش در رایمی شور با الگوی اسلامی عالم بزرگ کسی نیست. از این
نمودهای اعلم اند سلطنتی که با سلطنت نیست. پیغمبر صیہ و پیغمبر کوهه هر کدام خواهد بود و عالی
بلع بکر و سه پیغمبر نهاده بخواه هر کدام بگردید و پیغمبر دایم سابقه جمل نیز نیز
مجسم و شفعت اعمال که ترازان را زد کیم و شمشیر خوبیش هم را دو کیم و شمشیر و سه کمان بخوبی می شود و
کوئی علکه کلان توان گفت نمی توانم بخواه که از نسخه اند کاست چهار رخ جزیره ها را و از نسخه
سلطنه که از میانی بگزیره دو صد و بیست کروه فوپنا کیمه و سفنا کار و دار و آن از دنگ
در سیان در رایمی شور دو صد کروه دو هشتاد و سه بخانه بخواه هزار سه هزار خواهند بود و در نسخه اکثر
که ترازان نیز ایان نمک سرطانها بهوش اند باریکن پوشیده عیناند در سه چنانکه در بحث این
آتش بخجود رایمی برای هر کمنه کیمه بز و جیون و فاتا کلکه بر سکان شرقی نمک است
جنوبی و غربی آن. ای اشگاه ملوان است بیست و کروه عرضنا کیمه داریست کروه فیضان
نوزد کلهه سر و سر او و دو شتر را زد با وجود یک آن ملکت نخست کلیل. پویا خسرو و اگر
دیگران را بست طلب نهاده ایاد می بود و در آن ایل پر نگاه سیان در پهنه کشور ایان مرد آغاز همکار
دانسته اند آن ایام با دنمه سیانیان بذن ما غالیست شده بود و نیکن اعمال بگزیره و تصرف
در نمود پاوشانه اند غوف پهنا بادرت طائب بخوبی میگذرد شخمر جل سر خود گزینی
اهم معاودت نکرده اند نظام سلطنت آنها شغلش پر آن و احمد پاوشاه است سپاهی
خواجه هزار خواهند بود و زمان ساقچه ایان می گنجی بسیار و اشت اعمال که تراز نظر بگزیر
آنها کیمه کروه و چندیه که که دیگر نیست. اگر و مجسم که ایان کیمه ایگر و طرفه غیر ایان که نصف شیخ

وارند شهجهارمل و جنولی امریکا و لصرف پر تکیز است و رسمیاً قدرت اینها بر آن داشتند و مامی را آن
 در سلطنتی داشتند از شهر و کوه مردم باشد و شهجهارم که شریعه پس از بجا خواهد
 گشود چنانکه شریعه پر نکالی مشهور است و آن شریعه و هی بلندیست آن و باید این شریعه
 و دو هزار کیلومتری و دو سیاپی و گیرجستان وارد قلهای این پیوند است آن شریعه باز هم
 نزد ایلخان خراب نموده بود و وجهه مرتب شد و ساخت آن باز نداشت بلطف پیوند شریعه که
 داده آن سیو شتر چرخی و لایکوچک است شریعه آن کوایت هشت پانصد هزار کیلومتر
 به این شمار سویاً است و از این آن کیم کبصمه بخدا فتح کرد و پیوند پیوند کرد
 و بجا بیست کوهه مردم اندانست کیمیان و رفتار فوت داشتند خود است و بجا بیست
 دیگری از ظاهر مجهات روستاکه خانه ای ایلک اروسانه و آنچه زاید و زیست نهاده
 سخا بهند پوکیکن طلاوت و پر فی ایسی وارند را نمایم و دو شهجهارم که این پیوند پیوند
 بجه است زنجه لکه قدر بگذشت و گیرجا نیز که قدر شش زدیایی این سیاپهار مردم
 از اتفاق دارد و قفارکو والپ چهارصد و چهل کرد و در از است غایب نیز نهاده
 و نهاده و سیاپی شوراالله بخششی آن سیل حواله ایلک بقصمه بخدا و پیوند
 و عرض چهارصد و چهل کرد و هست سیه تحقیق و بخدا و دو و دوچاهه کوهه مردم ایلک
 آنچه پیوند زاید شده الحال آن نامه هم که از دو سه و سیا و چهار هزار کوهه داشتند
 لایلکیمیست که آن دو سیاپی شور بخت هنری و صدر و صدر وستی پیوند است که بین
 صدریز و سیاپک سیل که در بجا بیست کوهه دارند و شهجهارم که این هزار کوهه
 از دو کوهه که همیزه دارند و شهجهارم که این هزار کوهه دارند و شهجهارم که این هزار کوهه

آنها استمچیز این قبیه و وضع خالعه ایز متصرف اند فاما صویجات اثاب شفیر مهیا شود و چون بی
 و غریش رسایی شور و سیاه زمین شکلی ناگهانی بیرون طول آن که باضد بیت میل عرض کردند
 سکان از بجا نمیگیرد و سکنه فرامجه نمیگیرد و آنها با میل تعریف نمیگردند پس از شهر و معمای شده
 در آنها همکوه ایستادند و دو کوچک چهار دیگر کوچه موس و دو مرکوه اغاییکه از آن چهار دیگر
 دهله کوهه اینها از سطح آس رسایی شور زمین و میله راه دارد و تو ایستاده علیه دسته ایگو زمینه
 میباشد و در دل انش سیل است و بعضی اوقات از درون آن گودانش میباشد و بجهود پلان
 آزاده میگردند و هر چهار شصتی و خنثی و غیره همچنان که در چشم آن میتوانند
 سیاره و از صویجات اثاب اول صوییه با جسم که طول آن بیشتر از عرض نمیگیرد و در آنها
 دستگاهه مردم اند که بیو سیلی و لاجیاد و لکه و دیگر چیزهای ایلامی و رسایی شور زمینه
 آن چهار سیل است و هنچنانیا و هر کسی هر ده سیل باشند و آن را تخریب آنچه که باشد
 هفت سیل کل آن و چند همراه خود دارد و دو هر ده سیل کل آن است زیاده از این که همچنانه
 از ده سیل چهار دیگر خود را خورد و تخریب کند که از چهار دیگر از خود از خوشیه
 و دیگر ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد
 و همچنانی بر تراهم روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد
 همچنانی زیسته میباشد که اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد
 و اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد
 تدریجی در پیش از اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد
 لیکن نیست همه اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد که اینها ایام روزه میباشد

بین شرقی و فرکاوسای شور سه شاهزاد و خوبی بجهنم و غربی آن بجز امانت است
لشامی آن دریای شور میباشد زمین ببابلین از پیر و پیغمبر و پیغمبرانه همراه است
لجن است داگراز حمه و دریای شور سیم شاهزاد آن دیگری ره بحرب شد و سلطنت
سواد آن و ایست چهار شهر دو و صد سلطنت چهل قدر پیش از اول داگراز مردم فرکاوسای فخر شد
اسود ایلوزن محمد رسول مسیح از داگراز شاهزاد اذیل عرب کش کن حضرة شامی فرکاوسای خلاصی فرقه
ادله محمد تیار و صهر فرید شاهزاد آن بیرون کمان را کوش کوئید صدری نجیع آن قلمرو آن پیش
پیش از کفر علیه را کوچک نموده مختار است و شاهزاد و وسط آن زمین گرد است دسته ایان
تم محظی است . در خود سر بر سر زنگنه بیو . و پیش چهار طرفه دریای شور واقع است در زیر آن
دریای ایان که ایوانه و دخانه های دیگر را خواهد داشت . دیگر کجا تجھشان به نیست نجفه نگفته

سوچاتان نهان مصلی رای شد و تحریک کردند سعی غاز و سیاهی خلیت و میاکه
 شنیدند و با استفاده از شمر و طار آنجا سی کوهه سرمه فوج کسردارند پیش از نهان میباشد
 آنکه بیکی است و سکه کوتاهان دارد و بسیک کوہه بنده سرمه خود را در آن کشت هم از شکار عیندو و
 موخرهاش داشت و در شپری ساره باشید قاتلک صدر و حوالی آن سود و سیاهی شورانه
 نمیباشد با چشم کلک عیندو جذب شده است و خوب قوش نیز و سیاهی شوست بهین سیاه
 سیاه فرن دار و طرفه جنوبی آن سیستانی طبیعت غربی نیز گیلانی کس سرمه کاچه کار نهاد
 بخوبی آباد پود و در وح عالم و فضیلت هم داشت بعد از آن که صرف ارشاده باشند آن ده در چهار
 تقصیان نهاد و مردم صدر قرون ماضیه بکمال حافظ بیوان امی پرسخیه نیز که خدا
 نمیباشد و بجز از دنیا که دشوار است این سرمه سیکر و نموده اند و هنوز هنده وان که بیکه پوچانه
 بکر و آنسته نیز سرمه سیکر و نموده اند بعضی بهموده اند این چند بی جای خارج از نصان و گستاخ
 آخرین دنیه این غلیظه ناطقی از این القضا و حضرت عمر بن الخطاب پیغمبر خدا
 مطهانی بپرسید چه کاری داشته اند آنکه عماهیان که از صرف گذشته تملک سکون نیز نیز
 از اینم شریعت شدند و در این کاسی که بچه بجهیزی هر حال اتفاق نمیکرد این کار نظر فرمودند
 این سرمه را بخواهند و این دنیه دنیا این سرمه را بخواهند این سرمه بزر و عات بکاری که
 کجا بخواهند و این دنیه دنیا این سرمه را بخواهند این سرمه شریعت و اگر نصیر گزند
 بخواهند و این دنیه دنیا این سرمه را بخواهند این سرمه شریعت و اگر نصیر گزند و سرمه
 دنیه دنیا این سرمه را بخواهند این دنیه دنیا این سرمه شریعت و اگر نصیر گزند
 دنیه دنیا این سرمه را بخواهند این دنیه دنیا این سرمه شریعت و اگر نصیر گزند

زین چند صویب پر برمی تهنه همچه سلمان و چهار صویب دیگر هم بسته آنها نیز سلمان از
 ازین مصادر عجش ترسونی استحال آن ملود تصرف شکافت و جانپناهی کرد
 حکم توکس است و آن در تصرف شاهکم خود است و رنجاشست پر قدر از مردمان شروع کرد
 صویب کلان شهر نامی است و سکان انجا و صویبات آن حاکم کلان تهران به سلمان
 صویب پیشتر هلاحده داری سلطنت مستقل بوده الحال آن هم متعلقه موکا است و طرف عزیز
 افیز کابیا صویبات و خواست که بخوبی این بدانطرف آمد و رفت و ازمه طرف جنوب
 خوشکارانه بایان تصرف بوذمکم بزم پیمانه اتفاق احکم زیان در رنجابو قوع آمه
 احکم زیانه بیکش نبرکش انجا بیانشند و سکان آن زین مان عذر و حکمت فی بهر و بر داشت
 از این وقت که از خلط و آسیخته هر دم گزیر شوی داشتی پیشانیه اند زیر خود
 از نیکیاد کاکرست و آن بقیه دسته بیت میانه دو کیمیم دو بیانه پیا راره و
 جزایی دیگر است که دلخفا ابا کمنه گان خود است و هشت چزیه بگیرد و
 از نهیکی دلخفا فرنسیان دود تصرف احکم ایان دو رجزیه نهاده کرد
 جمله بخواریست که دلخفا شد و دیگر شهادت نیز و دید در دیر و متی طلب
 از است زنده است که دیگر بضری آید و دیگر بجزیره نهاده شد بعد از این دست و دل
 از زیر و نهاده و دلخفا دید مردم و احمد خلو و دلخواهی داشت و دیگر که داشت حکم
 از دلخفا داشت اما می داشت که دلخفا داشت این دلخفا این دلخفا داشت
 چهلدر مده با هر چهار مسکن است بزرگترین مسکن این دلخفا داشت و دلخفا داشت

جیم صد

این حصص شاهزاده ایشی خود را می تور در نیاید و لفڑنگر و والاد رجیخ زیر سعد و دیشد که از
 کسی صدر و سست و نخت زبان نزدیکیان بوده و از حضیچه های کم امر کار است کسی فو
 ندشت کند میان مرکار و عالم است با اندیجه ازان در گلستان بکسر و چهار سعد و فدو و هیئت
 مطابق ششم نصدا و هم و فستیچه علی صاحبها السلام معلوم شد و کسبیتی خواست
 که از این باید ای پانصد پانزده لیسته می سع علیه شما ام تبع بران و غیب و وجود و کرد و جزیره است
 از تجارتی تجهیز مخفی برو و مالی دافع و مکاری بسته آورده بود و تخصیص داد که
 جزیره و میان آن دنیا را شهستان باعتیا خود را شتمه و مساعی هنوز که روان خواست
 که از این بصر و بحر قلی قدمی آمد این جگه که بیرونی طرفی خان پر کرسود آگران نیست
 بلطفگی بینیم که این کندی با پنهان سولیک پیشنهادی بکار ام و نهاد سید و خانی افضل
 بدست شهدا نزدیکی میز را خشندانه با خانیم به شهدا ایلان او غیر قان نیز بجهه های
 بخواهیم خود را آگر زنگ فرنگی خود را سرب شیوه بجهه آورون کشید که بطریق پنهانی
 بیو و شیخیم خود را آن موکد خیزیده فریاد کرد و در این شیوه شهستان دشمن شدیده و بکار
 هنده این همیت خواهیم داشت که این بجهه و عنت بخانیم که این قمیت این شیوه داشته
 و قان ملکا بود و چنانی داشت که بینهایان با اقصاد سیده شاهزاده که بجهه ای
 دو لشمه شدند و گشایی بیرونی میزدند که این شاهزاده همچوی بودند و کسی زناده
 فخریت فرض نموده بجهه ای که این شاهزاده بجهه ای احکام و احیا الفعلیه داشت
 ملکی خبری داشت و از این کارهای ایشان شاهزاده که این ایشان را در این دنیا
 میگذرد و میگذرد

کی اندیشیم کلکمیں جواب حکیمانہ دا وکھ من اذ مرگ نمی ترسک کر دو: می آئے غصہ لکھ کر
 اگر شما چنین کفایہ دیکھ کرست که شمارا بنسز و مقام سیاندا گناہ پنجھانی مشق قاعده
 گفت که یکجا ہو دیکھ رکھ کرست کیونکہ عقیر بنسز مقصود خواہید رسید لہڑ
 بیکیک، ہاد وہ درست سب بیکی از خزاریہ باہمہ رسیدہ لکھ کر دچوں
 مردمان آنجا رسیدا جبڑوہ و غرمان و مفلس وید داشت کہ این سیده
 که جنیس و شخصیان اینجهہ نفت و محنت کشیدہ و شدآماں کائیں شجزہ
 ہر جو کہ از معقولات و مشروبات و اشتمان پواضع مسام پیش اور دنگلکمیں
 نیز فرمی از تھا بیت و نہ تگ بالشیان داد بیہ جنہی کی کہ در آنجا فتن
 کر دو بودا پر سفر بھاڑک شیدا ز مغرب پارہ لبڑ فوجوب رفتہ بجزیرہ کالا
 کما الحال آن دا اسپاہیوہ می نامت رسیدہ در آنجا ہمہ بایہ ضروری و سلامان
 لادپسی انکا کول و مشروب و ملبوس سر ثیہ و مہتیا یافت چوں ساکنان
 انجا در صروت و صریح و اخلاق و ادب و رسم و دستے و نرم لوئی و
 تو پاوضع و پسرخنی ممتاز و بی انباز بودہ با حضور الخواہ پیش آمدند و خالیف
 آنجا چون صردارید و رینہ ہمای سرکمیں گذرانیدند کلکمیں نہایت نہ نہارا خٹ
 و خوش نہود شدہ چند لفڑاز مردمان خود دست بجزیرہ گذاشت و فریز گذشتند
 داد دو و سکھ لفڑاز ساکنان آنجا با طلاقی سیبار و صردارید و فوکار و نہار و کھا
 بنیہار کداز جو قسم دست بجزیرہ پورا با خود گرفتہ برائی سرخاہم بعضی انصار دین
 باز بیک سویں غرمت کرد و بخدمتہ با ارشاد و مکالمہ جو است انجام داد

بود نظر آنها سائیه و احترام و غریب بسیار یافت نبود و دو ماه با
 هفده جهان و بکسر و با پلصف لفظ کرد و میان آنها بی
 عیان و اکابر قابل توجه و معمول بودند از آن دنایه هبته
 گوزه اینجا یافته مرخص شد و رانک مدت بجزیره اسپانیا
 سیده جهانات لگزگرد و شدو آمد و آن جزیره و برای خیز
 بطریق تصالح سخراخت و مستی صد کس از سپاه در آنجا گذاشت
 و چند نفع برای ایامت و حفظ مردم و گذشتمن آشکه و سایر
 سایر جنگ عادت کرد و بعد از ظاهر آنجاده جهان همراه گرفته بجزیره
 کوبای سیده و آن جزیره را بیان آباد و بد معادن طلا و جواهر گران بدان
 بسیار یافت سکنه آنجاهم بی خیز و بجهال یا عتکرد و در اطراف
 جزیره گویا از این بسیار سعور و آبادان یافت چنانکه در ووه و زن
 دنیست جزیره بسیار آورد و جسته بزرگ معتبر بجزیره کانزی معلوم شد
 لذت نهاد فیضت در آن بجزیره پر و شورانگوه ریگ و فیز و کلکه شفت
 بسیار کشیده بجزیره اسپانیا و سیده چند کوه از تردد و آسوده
 نیای بعده از شهستان کلمبیا که بر اقبال برداشته و شمشیر
 با شاه نجیل خود سهی و عصیان و مغلیان شده داشته بحایت نیای
 رسانید با اشاره به کمان شد و کمی از آن عیان امر را باشان فیض
 پیش بگیر احوال و آوردن کلمبیا فرموده و کلمبیا بسیار برداشته

پنجه فرج با وساده را از خود مُطْهِّی ساخته بسخوار با عصا نشاند و خود
 بحال و برقه از پنجه داشتند و آنها در شرکه کیمیزهای روحانیه
 و خود و چهار گلیوی کلکس از جستزه های سپاهیانه بجهاد سوار گشته
^{۱۶} بعده شبانه روز بیست هفتمین شب بروزه دیگر خود را از
 این شرکه دیگر لپیدن می خوردند و شرکه دیگر خود را
 آنها از دو کویا فت و باز بجهت مضریه برداشتند و در کامپیون
 عربانی ۱۱ شهریور و پیاز چهارشنبه ۱۴۰۵ آنچه زیره را بیان می کند
 پنجه و مردم تنها سنت دوست باشند برخی خوبیهای خود را
 پیشنهاد نمودند که از پر کاری رفیعیان بکسر و شمشه و لیلیس خبر
 نیزهایی مخفی از الکوان و بر شرکه دیگر خود را در نهضت می خواستند
 لازمه هر وارید و گوکش و جیف و شقند و آنها باز بجهت تماش و تحریر
 و تکریم با طلاقه که موافق و متوارید نمایهای خود را
 پیشنهاد داشتند کلکس طرفه گشته دیگر شفعت نیز از این مفتاح
 نزدیک و نهایی مفتاحی نداشتند با اینسان توافق کردند فی باجیں با جمله
 سواده و خدا بجهت اعیامه استحکام را در یاد نداشته این کلکس خود را
 آنرا از هر دهان اخراج نموده از هر چهار چشم بیشتر از یک ساعه و شکر و چای یا
 آش داشتند و قدر بیشتر شفعت است بینهایانه بیکار و خانه ای داشتند اینها از
 آنها اول کلکس و ترخمه است و ده سر را از خود را صدمه بخواهند تا خود را

170

نورند و پاسے بخت آنک موسوم به میگیکو شهر کے یاد
 بیانیت و سیع و نهایت آباد در وسط شهر کو اسپے عظیم و را
 آمد و شد در آن شهر آن کو لاب بود و بر چهار طرف آن پا
 سنجین و نهایت ملت و نهایت اسرائیل کام ساخته خارج شهر
 همی از کم دست راج اکثری زنگین و سنجین و رفع و بینع ماشیت
 طبقه ساخته و پرداخته و کالکین از اصناف و انواع نمایت و نهایت
 روئی نمین آرسته و پرسته و پهار طرف سوی اسوق تکه بی
 غریب تغیر بافته و ملوان طلا و نقره و جواهر زواره فرشتاده تمام
 شهر سماون لایدی و صریحات زندگ کے وہ بباب عین و آلات نادار
 هر وقت بر وجه دلخواه همیا در وسط معموره خارات پادشاه هفت طبقه
 و رفاقت ملت و زیبایی ستونها همین سنجک بیتم مرضع بجواهر زواره
 بنیاد کاخ های آتشکده و لکث بعضی از طلا اکثر مطلا از آندر ون کام
 نقش بقوشیں غریب و مصور بصور عجیب در آن فن نهایت
 تمام بکار برده پادشاه آن محبد موئی رؤسہ نام داشت ذغال
 شوکت و خست که دوازده هزار پیاده هر وقت بجز است او
 تمام داشته و هنگام سیر و سوارے بخت مرضع نشی اما
 والا آثار و زرای عالمیت آن خست را بردوش بکشید و نهاد
 غریب ائمه تهمہ اعلویت و نهادت و شیعیت و عدالت

خدا بظاهر صبح و شاهزادگان دندز نعم خود چنین پیش تند که اینجا از لعیده هر چیزی اپس غیر
 میگذرد و یخزد و شعله اش را زدن بجهاتی املاز و تمحیف سوارکار با اسپ بیوی هر چیزی اینقدر
 بخوبی سوار کرد اسپ چند بیش تجربه نیکردن و تمحیف از دیگر حرکات و قواعد فتوح و سر ران
 بگذشت بیکلی فرماین و برآمدن شطیجه را آن دهن اینها تعجب کرد و همچنانی این خبر را به باشاه
 پیر شاهزاده که اگر قدرت و کارزار خود را شنیده باشد با این خبر که چنین فرسایه داشت
 نهادست نموده و حسین بن امیم و ابا اثیری از شاهزاده نهادند و نهادند و نهادند و باشاه حاضر شدند که این
 سخور و تفاسیں ای محصور فرنگی که از دلخواهی کیان شغل و دلگذشت و این طبقه دعوه است
 و بینشی باشد که سیلیم اتفاقی با از خود راضی ساخته اند و آن بلطایعیت این خبر را از نزد دو
 عما تجاوز با خشم کاره بمالحظه حالتی با او شاهزاده و سهاده بی سلیمانی از دلخواهی که عده
 شان جای گرفته در زمین افراز خود را درست و نوچانه زار و پر و گذاشتندند و نیکان
 و شاهزاده آحمد و نورا پر فلوجیز مصیبی ساخته ساکن کلان اینکه از دنیا بارگیری و حیله ای که
 آنکه شده و گیری خواهد بی پادشاه بخود گردید و همروزه همچنانگی اینکه نیکان در کوتاه
 انتظار مارک و پرستگار دستور خود را این در درسته از این فرنگی نزدیکی میگذشتند
 اینکه این نیکان را از هر چیزی خود بگیرند و همچنانی که این فرنگی میگذشتندند
 و همچنانی فرمانهای خود را این نیکان دادند و گیرند و عاصمه کیان باشد شاهزاده آنکه مکمل در صحن
 این نیکان اینستاد و این نیکان هم خود فرنگی را میگیرند که اگر دستی این فرنگی میگذشتندند
 بسیاری از فرمانهای که این نیکان دادند این نیکان این فرنگی را میگذشتندند و این فرنگی میگذشتندند
 و این نیکان این فرنگی را میگذشتندند و این نیکان این فرنگی را میگذشتندند و این فرنگی میگذشتندند

پس رسانید و بعضی از سلطنت بید خل کرد و تا مرحله بصره اور وند و زلابه نوار نمای
 اگر زی نوشت که پادشاه دیگر میگیرد که اموان تیز و ما و پادشاه ثالث را کیوا نیوزن بی
 همین چارچه را بگان اشان ملاد خریز و دفاین بر پنهان بر انگل رای اکش خوانید
 با فرع عذایت ہے زب کر وند بعد او را با تمامی خاندان بردار کشید و باشدیش کشید
 و طغیان از ساکنین آن سرزمین جمعی کثیر و جمی غیره از جوان و پسر و صغير بکمیر و غرق
 پر که دران دار و گیر درست ایشان آمد و جرا بزون چهره مایی نوب روانه بیه المھر
 لشکر باقی ملکه آنها قتل خل و ستر کشید و بتدریج بخلیل رسانیده بگردانید که پر
 و با قدر و دخرب و اندده که بخته بیک پاچان بدر بودند و در قلکو و دو خوشکی نمای
 املک بیشنهایی دو روست پناه چشیده خانکار او را در حفاظ کننده اعلیٰ بود
 جنگلها سکونت دارند اقصمه چون قبره تند و کلکه تند و سرمه تند و خلکه تند
 بیشتر دویزین بود و از ساکنان قدر بکمیر و بخوبی و شردا ایشان خالی بود
 مدلل حرفه از سپین مطیعید و ایشان خلقات ایشور خیوس خدمتی کشید و بخوبی
 و احوابه دیگور دیا هم و به شصتم و هزار هزار کار بیان مفرودان اتفاق کردند که
 دیگر بصرت آور و نمود با مردمان آنچه بیشین دش و سکون کلمه و نهادی آن تکریز نمای
 مردم سپین در انجام بکمال خشم شوکت و شر و نهاد و نخورد و لست بر کام مردم پر بخوبی
 آند چون از سیان صوت اطلاع چزین میریکان بند می نظر آور و دش مشترک داشت
 و بیشست سخوانی نیز کروهان بدانکه ساخت آن پر جلوه ایجفت هرزو پا پیشیل عذر
 سه هزار و هشتاد هشت هزار نو خرمد من کمال و معاصر کلا بسته دل باشندگان و

[Signature]

بیانیه سرحد شمالی اقتصادگیری کلان یعنی بجهه هستند که از اینا باوریایی شور منابع است گون
 داد و تماصر و پریزین همچو جا اینچنین خدیریایی بزرگ یافت نمیست و چهار پنج بسیار کافی است
 که از نجده و ایجادگری اداری سیاست صد و پنجاه میل و پنهان یک صدیل آغاز باشد اینکه نهاده نیست
 مقابله آن اصراف امیرکویان و بستور دریایی شورجهان امدادان آنگیر است که بعض از
 درجه اول اینها هم محابا به و جنگ سوانح شده و چند خلاصه کلان و خیره کارهای دو جانب که
 دریایی کلان شنی فی نامر و درود که آن در راه گیر و دو وسیل در این است پنج دریایی کلان
 اولاز و گز نزد دارد و بارهای جاری نزد نهاده است و طبق نزد شمالی مریکا کلان تھار
 کوہستان مالا کوپیا است و آن شش تصدیل دار است زیگمله هر کویی که زیاده بگذشت
 آن از سطح آب دریایی شور زیاده از شش تھار دو و سه در عده وستی ارتفاع ندارد و چو
 در سطح عدو کجا است آن اشکن زان سیده نهاده نمیگذرد و زمده و آین و رایه و رویه
 آنها از نزد راهمن است که اینها با اینکه نهاده است نیکن صور است و شهادت پیش از اینکه نهاده
 اولاز نمیگذرد و انسانین نباشد که از خواندن سود و خبرات داشت و خوانن بی پیش
 باشد مقدمه ماتسو توئین نیز از راه مجلد شیخ فیصل که بجهه کرس بیور بازو و سعی قوی
 و چند معاشر از پیر ساندرومی اندیشه این و آن گذران نیکن امورات علمی بر حق صاحب
 مجلسیان مخوب است بمعذبه از اعلی و دو قیمت شنیدن اینها چهار سال بجهه پیش
 و راه چهار نزد دو قیمه اینکه شناور و اینقدر است و چهار تارو نیکم اینکه درست خواهد
 شد و اینکه
 دریل و کم در تریستی و خوش بکاری بجز اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه

و حکم زبان و زمره با مردم و ایستاد با مردم ^{۱۹} مگن درجه ساواته دارد مدرس مکتب خانه
 اقدام نجایی میباشد که در این زمان ناخوانده زنان و آن سخواه بود و چند غربا و سکین
 بدر سهای عرضه جایجا است بیشتر زیر ذره صوبه خورد بوده الحال نوزده صوبه کلان
 شده در شمالی امیرکارهای هزار شهر تصرف سپاهی است که در آنجا معدن نقره و طلا
 هر سال سلطان هشت کروزه و پیغمبر نجای او حسینی محبه طلاقت و طرف شمالی آن بخش شش
 پنهان فراز مگن داشت و درین عهد ای ائمه زیارت از پنجاه هزار صدم سخواه بوده
 در آن نزدیکی دو ملک دیده بصری مگن داشت که حالات آنجا چندان کوتاه بوده
 چند پیغمبر و هموار و اول آن که شیعه داشته که در طول وضعت دو کرد و عرض
 تصرف سپاهی داد و مصنه خود مبنی که الحال شغل در اصرف خود است داشت شیعه
 پنجاه کروه طلوان و هشتاد و هشتاد و هشت کروه عرض پیغمبر نجایی محبه طلاقت
 داشت که در ازه بجای آن که در پیغمبر و پیغمبر و پیغمبر در این که در طبقه سه
 و سیم پیغمبر و پیغمبر و در جزیره ایان شکر سفید رنگ که در عرض خود فوج پنجاه کروه
 نجات داشت مگن داشت پیغمبر و پیغمبر و پیغمبر و پیغمبر و پیغمبر طلاؤ
 دو هزار و چهار صد هیل میل عرضه ایان سوا در عرضه و تصرف ایان سپاهی دار مردم که
 در آنجا از جمیع دیالا و کوشماق و کیزیل و کوههای سبزه همچو اون دریا ام پیغمبر
 سافت و هزار و هشتصد میل سابل شده بجز ایان که میتواند میشود برگ رسیده با
 کهنسیه تیغهایی کاچول در درازی قدری که از آن در آنجا قطعه کوہ ایان پیغمبر
 که نظره بینهای زیره هزار و پانصد هیل میشود و عرضه سعی ایان دریا ای شور عرضه است

ملود و گردو از ده هزار در عهد کسی بندی خاردو و ازان ای قش سریز نتیجه جنوبی امیرکباره
 پهانیان یک کرو و نیست هزار کس بود و باش دارد و معاون اقصه و طاوس رخواسته
 مصلحه هر ساله آنچنان کرو و دو پیکه ته دشنه کلانه بین اجیت و پیغمبر مرد میباشد
 ولایت اسد نیست که دو حمل شده که آنچه هر زمانه کند اقصه بر بی آید هنوز آن کان
 ظاهر شده پهلوی رسیده ظاهرا کان از احیات نجف املا و جانبی جنوبی امیرکباره جل
 تامشی تصرف پر کن اشتہ دست آن یک هزار و شصت صد سیل طول او و میان قدر خدا
 و وزن کاملاً الماس است مگر بپر کان همس نیمه عالم نمیشود و طرف جنوبی امیرکاره
 آنکه این و تصرف خود را بینیزد . دیگر نیست تا هزار هزار هزارین کوچک و تصرف نباشد
 با اشتہ هرین و داش کلاری و سویه داش کریس سفید پوست بود و باش دارند
 نزدیک پیغمدن فوجت در عیار و دیواره ای تصالع تند جنوبی امیرکباره شروع شد .
 تو هزار هزار سنت شده بود . دست آن دسته خدا و متصارع سریز نتیجه پیغمبر
 آنکه خبر کوچک استند و اندیشی اعلیٰ بحث ای امیرکباره بود و هزار ای
 بعض عملیات بخوب و پیغمبر و جبار و عجمیانی و طاره و غیره وغیره

طول آن بکمال تحقق است و فرستگ است و عرضش هی و پهنه نگ عرضش کیمی داشت و عرض
 و پهنه این می باشد که در راه ای دیگر نتوانند اتفاق داد و از آنجا با اطراف بر زمینه اتفاقی و مطابق
 اتفاق داد و باید پیش از این که اتفاق داد و از آنجا با اطراف بر زمینه اتفاقی و مطابق
 شود سوچل آن بکمال می بود و مشهور است که عذر خصلتگار در راه ای است و آن را بازت
 بسیار کاران شاهد گاو و بخشی گوینده و آن در راه اتفاقی است و از آن پیش از عرضه
 که عذر است و بخی را اتفاق دانند و در راه ای در راه اعلی است که اتفاق آن در راه اتفاقی است
 میرزا دوم آن بر کسر متعهد می شود و صبران بحصول می پوند و همچو بحث فار
 این در میدا بجز امیره و بجز عمان و بجز منه زیر گویند در راه ای کشیده اتفاق است اکثر شترها
 از آن بدل است بپرون می کنند زیرا که اصطلاح ایش از سایر بحداکثر است و در دل او
 از دخیل و طالع شر حمایت می کنند و فرستگ است و عرضش کیمی داشت و فرستگ بجز
 اشغال را بازیست و زیر قطب شهاب و ساکن است فقر و معلوم غیر چون کشیده
 در دل ای اتفاق داشت و متعهد و مسلاطهم ندو دانشته نجات از آن و نهاده و زندگ
 و صرده آنی در دل و پای پیش ایست بجز اصحاب در راه ای است در راه ای زنگبار پیوسته
 و علی و نجادری این بعنی است بجز اشغال در دل و دار را بحال است و آن را بجز ای
 ای این بعنی که این بعنی است بجز اشغال در دل و دار را بحال است و آن را بجز ای
 اشغال در دل و دار را بعنی است بجز اشغال در دل و دار را بحال است و آن را بجز ای
 اشغال در دل و دار را بعنی است بجز اشغال در دل و دار را بحال است و آن را بجز ای
 اشغال در دل و دار را بعنی است بجز اشغال در دل و دار را بحال است و آن را بجز ای

فقر

پاوشانی خوست که عمق آن معلوم نمذگاری اطمینانی بسته و اب گذاشت چون بعده خود
 ریسمانی دیگر ضایعه نداشتند چنان‌که هزار گز رسید پس چنان بر وکه طناب گران شده بود
 هالای چشم شسته باشد لذتگشته منک سیاری بر طناب بسته و خود طیه نخواهد در کنترل
 اسپانها و تعبیه نموده و طناب فرو گذاشتند و دیگر باره کشیدند چون بضیافت درست بود
 و نسته که بعمق بجهة پرسیده وست از کلار بازداشته بجز اصل صخره در یادچه ایستاده
 شمال در حوالیش سوری از سنگ کشیده‌اند و بعایت عمق است که طرف ایزه را
 چنان سیاه است که از آب جو اینجا بجهة خلا معرفت تو ان کرد چون تیکان ایمان گشته
 محل سازند و در قلب ایستاده کنند سنگ کرد و گوشیده‌یکی از ملوک خوست که عمق این دیگر اعلم
 کنند چهار هزار گز رسن فرو گذاشت و بجانبی پرسیده و آب این بجهه خیان به داشتند که با
 وجود آنچه عمق قعرش چنان نماید گویا سه چهار گز عمق دارد و در کسری در تالاب دلخواه
 چنان یک سدره که هنگ رویند و آنهم بیهی دستور عمق دارد و ذکر بمحیرت کشیده‌یکی از آن
 لذتگشته حروفان درصد و دغیرجاست و بعایت پمیله‌ی عمق دیگری از کتب بخطه اند و
 البتة علی ایزو که کعبا جبار از خضر علیه السلام رهایت میکند که شخصی در زمان نوعی دعا
 او را فوت نمایند این ایقطران نرسیده و آنها علام از شخصی که را کبین بجای دارد پرسیدند که این
 هر چیز امور غیری به چه مشاهده نموده گفت سلامت افتخی اعجیب مهارت بجهه خلا طنزی که
 باش بلده است گویند دو ماه در این دیگر چه نهی است و دو ماه نباشد بجهه آن معلوم نمی‌شود
 بلکه در میان بخار خوار بسیار ملعوض تصرف و میان ملبساکی مساکن خیابان داشته
 خوار خواری چند نوطه دارد و در صورت اشان دند جصفت شان بجهه خواره داره در نیز

و خوش و طبیعت و در بخشی طلاق و نظر و جو لکم خود می باشند که چون چو
 بچکس را دست نماده است چون در بخشی از آنها گذشت قدمی باشد از برخی دیگر نمکو
 مینو و چیزی را واقع در بجزیره است و این چیزی در خفیت که میوه مانند نسرا دارد می باشد
 می تدو و چولان نمره پنجه میشو و او از واقع از ویر می آید چیزی دیگر از نیزه های
 قوم خاد جماعی باشد که طول قدر میباشد و می خاصا می باشد
 بقایت در از شود و آنکه در گشت آدم چون در چیزی از آنها چیزی که موضع
 که هنامی های از فضول پنهان در یکی برق جمی در یکی باشند باور نداریم
 معلوم نیست چیزی از شهر ساکنان این چیزی های شهر آلان از هر دوی آنها در حفظ آنها
 باشد فارجیز و ععود و شکر و سنجاب باشد چیزی دیگر اوسی اینجا جمعی نیستند که
 از آنده هر گز لباس می پوشند اما زیان های خواهیم باشد چیزی که قدر چیزی در یکی
 باشند و مردم کشور بزرگ باشد ساکنان این چیزی را اسلامی می نویستند از کوکی که همچو
 از انسان سند قدر عظیمی دارند بیش و دل و متاع آنها از داشت محظوظ بیرون از اینجا
 اینجا علت پیوسته تصرفه و تغلب باشد آن قدر را چون آنها با این سند این چیزی را
 گذرانند که اینها نکل شکار نمی بینند اینها کیم خود را نه چیزی که از جمله چیزی های
 این چیزی که اینها آن را گذرانند باشند و این چیزی اینها کوست و یکی نمایند
 اینها مطلع گویند این چیزی نسبت از اینها نورانی که هر سال چیزی اینها جماعتی دارند
 چیزی که در اینجا علت بسیار کم می باشد اینها اینجا همچو اینها می باشند و در عمارتی که گذشتند
 اینها می بینند و اینها اینجا همچو اینها می باشند اینها اینجا همچو اینها می باشند

نگریست هر و عایلک در این مسجد کنند اگر مشغله شود و پر کنید صورت اعڑی باشد ساخته اند
که برس از زایران تبریزی دزیارت مسجد و کنیسه و آثار قبور که بگذشت در رو و روز و روا
که غلطان مهار آمد هست بسیار این کنیسه شاده شود و ملاغی کافی جهت انتخاب است زیارت
پاره در آن کنیسه مسدود گردید و پیوسته بحال برخیزیا باشد بجز خوبی خالص طهرا و عینی که
است در بجزیه عیّر و سند بجزیه نباشد و اگر سفتان بعنایت بزرگ است لاجرم بجزیه
کشی و انجام سد و نخت کنند و بنی مانعی هر چند گو عنده همه اصرار نمایند بجزیه
اخلاق پیار و رایی بنا نهادت علیهم بخشم و بجزیه است بجهات عمر و نعمت
لطف و ارزش طهرا و خوش بخوبی در این مسجد و مسافت زیارت بسیار کم است
بجهات بزرگ که چون زیارت پدر و مادر این مسجد بسیار کم است بجهات نمایند مسجد بخشم
جواب پشتوانه در بجزیه بخوبی بخوبی بخوبی بخوبی بخوبی بخوبی

بودنیز او قات بر بالای درختان پسرمی برد و طایفه از ما حان نیز در پنجه راهند چون در بـ
 شناو باخت میگذشت ورق را در یاری پنجه زیر العماره بـ هزار پنجه خسته داد
 لـ روان پـ بشـند صـاحـبـانـ نـمـهـ کـوـیدـ زـمـهـیـ شـنـهـ کـمـهـ پـشـمـهـ آـنـ لـرـهـانـ بـرـ بـرـ پـنـهـ بـرـ بـرـ
 جـزـرـهـ فـرـمـیـلـهـ دـرـ یـامـیـ نـگـهـتـ وـرـانـ نـگـیـانـ سـفـیدـ پـوـسـتـ باـشـندـ کـمـهـ بـوـیـ سـرـوـ
 اـبـرـوـانـ فـرـیـشـ وـرـمـگـانـ آـنـهـاـسـفـیدـ بـوـدـ وـرـصـلـاـرـ بـنـ آـنـهـاـخـالـ سـفـیدـ سـوـانـ باـقـتـ جـزـرـهـ
 آـلـ دـرـ یـامـیـ فـارـسـ آـلـ گـاـهـیـ کـهـ آـنـ بـجـرـ بـکـنـهـ بـهـیـ عـطـیـ سـنـگـیـ کـمـهـ اـنـدـزـوـ وـاـشـالـ مـوـمـ
 آـنـ نـوـحـیـ بـوـسـتـ بـعـثـتـ اوـقـاتـ گـذـنـدـ بـرـاـکـ آـنـ مـهـیـ رـاـگـرـهـ بـجـوـشـدـ وـرـغـنـ
 آـنـ اـخـرـهـ مـسـانـدـ بـوـنـدـ آـقـدـرـ وـغـنـ اـنـ زـانـ بـهـیـ بـحـصـولـ بـیـونـدـ کـهـ مـعـارـفـ وـاـکـلـ بـرـانـ
 بـسـالـ جـمـیـعـ وـظـقـنـ وـاـجـاـوـالـسـاسـ بـلـ بـرـیـ خـورـدـ کـلـایـتـ کـنـدـ وـایـنـ وـغـنـ اـذـظـرـفـ
 چـوـلـ بـمـحـافـظـتـ نـمـاـنـدـ وـاـوـهـرـ ظـرـفـ کـمـهـ تـشـحـگـرـ وـجـزـرـهـ وـوـکـ دـرـ یـامـیـ وـقـیـ
 سـتـ دـرـ آـنـ کـمـهـ دـوـشـتـاـوـهـ کـرـهـ هـتـ وـرـ اـنـجـاـجـوـنـیـتـ کـمـهـ اـعـضـاـمـیـ بـوـشـاـپـیـ
 آـمـهـتـ گـرـسـرـ بـوـشـ وـیـ ذـکـرـ بـجـسـمـیـ جـبـالـ غـرـبـتـ حـوـالـ آـنـ کـهـ دـرـ آـنـدـینـ جـبـالـ لـزـوـ
 تـحـالـ رـاحـمـتـ هـاـسـتـ اـنـ بـجـمـلـهـ هـلـاـوـنـقـرـهـ وـسـایـرـ فـلـادـاـتـ هـتـ کـهـ دـرـ جـوـنـ آـنـهـاـنـکـوـنـ بـکـنـدـ
 وـرـدوـدـ مـعـاـوـرـوـنـ آـنـدـ چـوـنـ آـنـ بـکـیـتـ وـبـارـانـ وـرـسـامـاتـ جـبـالـ نـخـوـذـ کـنـهـ بـوـطـهـ حـرـاتـ آـنـهـاـ
 وـسـیـلـ اـنـعـاـاتـ سـجـیـلـ بـنـجـارـیـ اـطـیـفـ گـرـ وـوـظـلـیـضـ وـیـحـ نـمـایـدـ وـچـوـنـ آـهـ بـرـوـنـ شـلـ
 بـلـجـنـدـیـلـرـیـ آـنـجـاـکـسـافـتـ پـیـ کـنـهـ وـتـامـتـیـ بـوـازـ بـرـاـخـالـ بـهـانـدـ وـصـفـاـوـ غـلـظـتـ بـلـمـتـادـ
 بـلـانـ بـلـوـهـ شـدـ وـوـارـانـ بـیـلـبـیـ بـتـگـرـ وـوـسـبـ بـیـشـ باـجـزـاـیـ رـنـجـیـ مـتـلوـهـ وـمـنـوـعـ وـ
 بـلـانـ بـلـجـنـدـیـلـرـیـ بـوـازـانـ جـبـالـ چـوـهـرـ بـنـجـکـنـهـ اـنـجـاـعـ وـاـلـاـوـانـ بـوـجـوـدـ آـیـهـ وـاـجـوـهـاتـ